

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Uzz 1/09
04.03.2009. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Milojčić, Nade Kljajević, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti koji je podneo AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv presude Vrhovnog suda Srbije U.br. 10071/07 od 10.09.2008. godine, u predmetu utvrđivanja poreza na prenos apsolutnih prava, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 04.03.2009. godine, doneo je

R E Š E N J E

Zahtev SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Vrhovnog suda Srbije u Beogradu U.br. 10071/07 od 10.09.2008. godine odbijena je tužba tužioca AA, podneta protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Kragujevac broj 01-413-1-00325/2007-3 od 18.10.2007. godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Filijala Kruševac broj 413-6a/1844A/06 od 20.06.2007. godine, a kojim je tužiocu utvrđen porez na prenos apsolutnih prava za nepokretnu imovinu bliže opisanu u dispozitivu tog rešenja prvostepenog organa i to na osnovu pravnosnažnog rešenja Opštinskog suda u Kruševcu I.br. 348/2000 i I.br. 563/2000 od 11.01.2002. godine u ukupnom iznosu od 140.550,00 dinara.

Zahtev za zaštitu zakonitosti je podneo tužilac - AA i predložio je da sud pobijanu presudu preinači tako što će tužbu uvažiti i poništiti osporeno rešenje ili da istu presudu ukine i predmet vrati sudu na ponovnu odluku.

U postupku prethodnog ispitivanja podnetog zahteva, Vrhovni sud Srbije je našao da je zahtev podnet od neovlašćenog lica.

Odredbom člana 20. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) izričito je propisano da protiv odluke veća vrhovnog suda u republici članici zahtev za zaštitu zakonitosti može podneti samo nadležni državni, odnosno javni tužilac, ako je tom odlukom povređen republički zakon, drugi propis ili opšti akt. S obzirom na izričitost navedene odredbe Zakona o upravnim sporovima, kao i da nijednom drugom odredbom istog zakona nije predviđeno da i druga lica mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, ne može se shodno primeniti odredba člana 418. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), prema kojoj ukoliko javni tužilac ne podigne zahtev za zaštitu zakonitosti u rokovima predviđenim zakonom, stranka koja je podnela predlog ovlašćena je da u roku od 30 dana od dana prijema obaveštenja da javni tužilac neće izjaviti zahtev za zaštitu zakonitosti i sama izjavi ovaj pravni lek.

Sa iznetog, kako je u konkretnom slučaju zahtev za zaštitu zakonitosti podneo tužilac - Mustafić Boban a ne državni odnosno javni tužilac, to je zahtev podnet od neovlašćenog lica, pa je Vrhovni sud Srbije, na osnovu odredbe člana 47. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ovog rešenja.

REŠENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 04.03.2009. godine, Uzz.br.1/09

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

MS